Payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۰۵۳
سه‌شنبه / ۳ شهریور / ۱۴۰۵
۱۲ / ربیع الاول / ۱۴۴۸
25 / August / 2026

صاحب‌امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: ناهید حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۲۸-۳۲۵۳۴۳۴۳-۰۲۶۳۲۵۴۰۲۶۰ دکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
اعتبار در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷۱۸۰
چاپ: کارگر

طرفه

از مزاج اهل عالم مردمی کم جوی از آنک
هرگز از کاشانه کرکس همائی برنخاست

خاقانی

امروز با حافظ

با لبی و صد هزاران خنده آمد گل به باغ
از کریمی گوییا در گوشه‌ای بویی شنید
دامنی گر چاک شد در عالم رندی چه باک
جامه‌ای در نیکنامی نیز می‌باید درید

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۰۴	۰۵:۳۳	۱۲:۰۸	۱۸:۴۲	۱۹:۰۱

برگه

زندگی مثل دوچرخه سواری است. برای حفظ تعادل، باید حرکت کنی.

آلبرت اینشتین

گزارش روز

مراقبت یا کنترل؟ مرز باریکی که گم می‌شود

وقتی پای امنیت فرزندان به میان می‌آید، بسیاری از والدین به ابزارهای ردیابی دیجیتال پناه می‌برند، ابزارهایی که قرار است آرامش خاطر بیاورند اما گاهی بی‌آنکه متوجه باشیم، مرز مراقبت را پشت سر گذاشته و به کنترل‌گری پنهان تبدیل می‌شوند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا، نگرانی برای امنیت فرزندان، یکی از طبیعی‌ترین و عمیق‌ترین دغدغه‌های والدین است. در دنیای امروز که فناوری با سرعتی سرسام‌آور در حال پیشرفت است، ابزارهای دیجیتال متعددی برای نظارت بر موقعیت مکانی و فعالیت‌های فرزندان در دسترس قرار گرفته‌اند. این ابزارها، از اپلیکیشن‌های ردیابی گرفته تا سیستم‌های کنترل والدین، وعده آرامش خاطر را به خانواده‌ها می‌دهند. اما پرسش اساسی اینجاست: آیا این آرامش، واقعی و پایدار است یا پهلی پنهان در قالب آسیب‌های روانی و عاطفی برای فرزند به همراه دارد؟

مراقبت یا کنترل؟

در نگاه اول، استفاده از ابزارهای ردیابی به‌عنوان نوعی مراقبت مسئولانه به نظر می‌رسد. والدین می‌خواهند بدانند فرزندشان کجاست، با چه کسانی در ارتباط است و آیا در امنیت قرار دارد یا نه. اما همین ابزارها، اگر بدون چارچوب و آگاهی استفاده شوند، می‌توانند به نوعی «کنترل‌گری پنهان» تبدیل شوند.

مطالعات روان‌شناسی کودک نشان می‌دهد که نظارت بیش از حد، به‌ویژه زمانی که بدون اطلاع کودک یا نوجوان انجام شود، احساس «زیر نظر بودن دائمی» را در ذهن او ایجاد می‌کند. این احساس می‌تواند به مرور زمان به اضطراب، کاهش اعتمادبه‌نفس و حتی اختلال در شکل‌گیری هویت مستقل منجر شود.

وقتی نگرانی به آسیب تبدیل می‌شود

کنترل مداوم و وسواس‌گونه یکی از نشانه‌های مراقبت سمی است. والدینی که به‌طور مکرر موقعیت فرزند خود را چک می‌کنند، ناخواسته این پیام را منتقل می‌کنند که «دنیا جای خطرناکی است و تو به تنهایی قادر به مدیریت آن نیستی».

این پیام‌های ناخودآگاه، اثرات عمیقی بر روان کودک یا نوجوان می‌گذارند:

کاهش حس خودکارآمدی: کودک یاور می‌کند که بدون نظارت والدین نمی‌تواند از پس موقعیت‌های روزمره برآید.

افزایش وابستگی: به جای رشد استقلال، وابستگی عاطفی و تصمیم‌گیری به والدین تقویت می‌شود.

پنهان‌کاری: نوجوان برای فرار از نظارت، به رفتارهای مخفیانه روی می‌آورد.

اضطراب دائمی: احساس «همیشه دیده شدن» می‌تواند سطح استرس را افزایش دهد.

در چنین شرایطی، خانه که باید محل آرامش و امنیت باشد، به فضایی شبیه «بازجویی» یا «نظارت پلیسی» تبدیل می‌شود. این تغییر فضا، رابطه عاطفی میان والد و فرزند را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد.

امنیت واقعی در چه شرایطی معنا دارد؟

با وجود تمام این نگرانی‌ها، نمی‌توان نقش مثبت فناوری در افزایش امنیت کودکان را نادیده گرفت. مسئله اصلی، نحوه و زمان استفاده از این ابزارهاست.

کارشناسان حوزه تربیت کودک معتقدند که ردیابی می‌تواند در شرایط خاص، مفید و حتی ضروری باشد:

برای کودکان زیر ۱۰ سال: در این سن، کودکان هنوز توانایی کامل برای مدیریت خطرات محیطی را ندارند. استفاده محدود و آگاهانه از ابزارهای ردیابی می‌تواند به افزایش امنیت آن‌ها کمک کند.

با اطلاع و رضایت فرزند: شفافیت، کلید اصلی اعتماد است. اگر کودک یا نوجوان بداند که چرا و چگونه ردیابی می‌شود، کمتر دچار احساس بی‌اعتمادی یا نقض حریم خصوصی خواهد شد.

استفاده در موقعیت‌های خاص: مثلاً هنگام سفر، مسیرهای ناشناخته یا شرایط اضطراری. استفاده دائمی و بی‌وقفه، معمولاً توصیه نمی‌شود.

چه زمانی ردیابی به نقض اعتماد تبدیل می‌شود؟

در مقابل، برخی رفتارها به‌وضوح در دسته

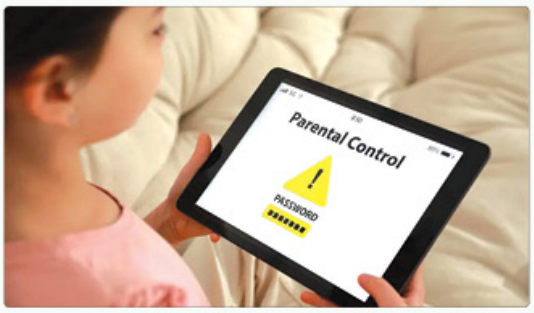

«نقض اعتماد» قرار می‌گیرند:

برای نوجوانان بالای ۱۲ سال: در این سن، نیاز به استقلال و حریم خصوصی افزایش می‌یابد. نظارت شدید می‌تواند روند طبیعی رشد روانی را مختل کند.

نصب پنهانی برنامه‌ها: جاسوسی دیجیتال، حتی اگر با نیت خیر انجام شود، پایه‌های اعتماد را تخریب می‌کند. اگر نوجوان متوجه این موضوع شود، بازسازی اعتماد بسیار دشوار خواهد بود.

بررسی جزئیات زندگی روزمره: چک کردن مداوم مکان، ارتباطات و فعالیت‌ها، پیام «بی‌اعتمادی» را منتقل می‌کند و رابطه را به سمت تنش سوق می‌دهد.

پیامدهای بلندمدت کنترل‌گری دیجیتال

تحقیقات منتشر شده در منابعی مانند «انجمن روان‌شناسی آمریکا» و «یونیسف» نشان می‌دهد که نظارت بیش از حد می‌تواند اثرات بلندمدتی مانند اختلال در شکل‌گیری هویت مستقل، کاهش مهارت تصمیم‌گیری، افزایش رفتارهای پرخطر پنهانی و ضعف در مهارت‌های اجتماعی داشته باشد.

نوجوانی که فرصت تجربه، اشتباه و یادگیری را نداشته باشد، در بزرگسالی نیز در مواجهه با چالش‌ها دچار سردرگمی خواهد شد.

چگونه تعادل برقرار کنیم؟

برای استفاده سالم و مؤثر از ابزارهای ردیابی، رعایت چند اصل کلیدی ضروری است:

گفت‌وگوی مؤثر پیش از هر اقدامی: پیش از نصب هر برنامه‌ای، با فرزند خود صحبت کنید. نگرانی‌هایتان را توضیح دهید و به دیدگاه او گوش دهید. این گفت‌وگو، پایه‌ای برای اعتماد متقابل ایجاد می‌کند.

قرارداد شفاف و دوطرفه: با نوجوان خود یک «توافق‌نامه خانوادگی» تنظیم کنید. در این قرارداد مشخص شود که:

چه اطلاعاتی بررسی می‌شود

در چه شرایطی استفاده می‌شود

چه زمانی متوقف خواهد شد

این شفافیت، حس کنترل را کاهش می‌دهد.

کاهش تدریجی نظارت

با افزایش سن و بلوغ فرزند، میزان نظارت باید کاهش یابد. هدف نهایی، استقلال است نه وابستگی دائمی.

آموزش خودمدیریتی

به جای تکیه صرف بر ابزارها، مهارت‌هایی مانند تصمیم‌گیری، مدیریت زمان و تشخیص خطر را به فرزند خود آموزش دهید. این مهارت‌ها، امنیت واقعی و پایدار را ایجاد می‌کنند.

نقش اعتماد در تربیت دیجیتال

اعتماد، یکی از مهم‌ترین ارکان رابطه والد-فرزند است. بدون اعتماد، حتی پیشرفته‌ترین ابزارهای نظارتی نیز نمی‌توانند امنیت واقعی ایجاد کنند.

وقتی نوجوان احساس کند که مورد اعتماد است، مسئولیت‌پذیری بیشتری نشان می‌دهد، کمتر به پنهان‌کاری روی می‌آورد و ارتباط صمیمی‌تری با والدین برقرار می‌کند. در مقابل، بی‌اعتمادی مداوم می‌تواند به شکاف عاطفی عمیق منجر شود.

فناوری، ابزار یا جایگزین تربیت؟

یکی از خطاهای رایج در دنیای امروز، جایگزین کردن فناوری به جای ارتباط انسانی است. ابزارهای ردیابی نمی‌توانند جای گفت‌وگو، آموزش و حضور عاطفی والدین را بگیرند.

اگر رابطه‌ای میتنی بر اعتماد، احترام و گفت‌وگوی باز وجود داشته باشد، نیاز به نظارت شدید به‌طور طبیعی کاهش می‌یابد.

امنیت واقعی از کجا می‌آید؟

ردیابی فرزندان، نه کاملاً خوب است و نه کاملاً بد. آنچه اهمیت دارد، نحوه استفاده، سن فرزند و کیفیت رابطه خانوادگی است.

امنیت واقعی، ترکیبی از اعتماد متقابل، آموزش مهارت‌های زندگی، گفت‌وگوی مستمر و نظارت محدود و هدفمند است.

در نهایت، هدف تربیت این نیست که فرزند همیشه تحت کنترل باشد، بلکه این است که بتواند روزی بدون کنترل، درست تصمیم بگیرد.

لیه تیز فناوری، اگر با آگاهی و تعادل همراه نباشد، می‌تواند به‌جای محافظت، به رابطه‌ای آسیب‌زا تبدیل شود. انتخاب با والدین است، ساختن پلی از اعتماد یا دیواری از کنترل.

اشاره

چرا چیزهای زشت ناگهان مد می‌شوند؟

تعریف زیبایی در طول زمان تغییر می‌کند. چیزی که یک نسل آن را نامتناسب می‌داند، ممکن است برای نسل دیگری جذاب باشد. حتی بسیاری از مدل‌هایی که امروز عجیب به نظر می‌رسند، سال‌ها یا دهه‌ها بعد دوباره بازمی‌گردند و با شکل و معنای تازه‌ای مورد استقبال قرار می‌گیرند

به گزارش پیام آشنا به نقل از وبسایت چندثانیه آنلاین، اگر تا امروز با دیدن بعضی لباس‌ها، کفش‌ها یا اکسسوری‌های تردد با خودتان گفته‌اید «واقعاً چه چیزی در این مدل وجود دارد که این‌همه طرفدار پیدا کرده؟»، تنها نیستید. بارها اتفاق افتاده چیزی که در نگاه اول عجیب، نامتناسب یا حتی زشت به نظر می‌رسد، چند هفته یا چند ماه بعد به یکی از بحث‌برانگیزترین تردهای روز تبدیل شود؛ پدیده‌ای که در سال‌های اخیر با قدرت بیشتری در شبکه‌های اجتماعی دیده می‌شود.

ماجرا از جایی شروع می‌شود که یک طراحی متفاوت وارد میدان می‌شود؛ محصولی که قرار نیست شبیه چیزهایی باشد که مردم هر روز می‌بینند. ممکن است کفشی بیش از حد بزرگ باشد، لباسی فرم غیرمعمولی داشته باشد یا ترکیبی از رنگ و طرح در آن استفاده شده باشد که با تصور رایج از زیبایی فاصله دارد. واکنش اولیه معمولاً تمسخر یا تعجب است، اما همین واکنش می‌تواند اولین قدم برای معروف‌شدن آن باشد.

در فضای امروز، دیده‌شدن گاهی از زیبا بودن مهم‌تر است. یک محصول معمولی ممکن است زیبا باشد، اما در میان هزاران تصویر و ویدئوی روزانه شبکه‌های اجتماعی به‌سادگی نادیده شود. در مقابل، یک طراحی عجیب می‌تواند مخاطب را متوقف کند. کاربر درباره آن نظر می‌دهد، تصویرش را برای دوستش می‌فرستد، زیر آن کامنت می‌گذارد یا حتی با انتقاد از آن، باعث می‌شود افراد بیشتری آن را ببینند.

به این ترتیب، چیزی که قرار بود فقط یک محصول متفاوت باشد، به یک موضوع عمومی تبدیل می‌شود.

نکته جالب اینجاست که واکنش منفی هم می‌تواند به نفع یک ترند تمام شود. وقتی هزاران نفر می‌پرسند «چه کسی این را می‌پوشد؟» یا «چرا چنین چیزی مد شده؟»، در واقع دارند همان چیزی را که دربارهاش اعتراض دارند بیشتر منتشر می‌کنند. تام برند، تصویر محصول و شکل ظاهری آن بیشتر دیده می‌شود و کنجکاوی درباره آن بالا می‌رود.

در این میان، چهره‌های مشهور نیز می‌توانند سرعت این روند را چند برابر کنند. وقتی یک بازیگر، خواننده یا چهره شناخته‌شده با یک ظاهر غیرمعمول مقابل دوربین‌ها ظاهر می‌شود، همان انتخاب به سرعت در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی بازتاب پیدا می‌کند. چیزی که تا دیروز برای بسیاری از مردم عجیب بود، حالا روی فرش قرمز، در صفحات مد و در تصاویر افراد مشهور دیده می‌شود و همین تکرار، مرز میان «عجیب» و «قابل‌قبول» را تغییر می‌دهد.

ذهن انسان نیز در این تغییر نقش دارد. چیزی که برای نخستین بار می‌بینیم، ممکن است غیرعادی به نظر برسد، اما وقتی بارها با آن مواجه می‌شویم، به تدریج آشناتر می‌شود. ممکن است همچنان آن را زیبا ندانیم، اما دیگر مثل روز اول شوکه‌کننده نیست. همین عادی‌شدن می‌تواند زمینه را برای پذیرفته‌شدن یک سبک جدید فراهم کند.

از طرف دیگر، بخشی از ماجرا به میل انسان برای متفاوت‌بودن مربوط است. برای بعضی افراد، پوشیدن یک مدل معمولی فقط انتخاب لباس نیست، بلکه بخشی از هویت ظاهری آنهاست. در چنین شرایطی، چیزی که اکثریت آن را عجیب می‌دانند، می‌تواند برای فردی که می‌خواهد متفاوت دیده شود، دقیقاً همان انتخاب مطلوب باشد.

به همین دلیل است که دنیای مد همیشه به دنبال محصولاتی نیست که همه در نگاه اول دوستشان داشته باشند. گاهی هدف، ایجاد واکنش است. اگر یک طراحی بتواند مردم را وادار کند درباره آن حرف بزنند، عکس آن را منتشر کنند و درباره خوب یا بد بودنش بحث کنند، از نظر رسانه‌ای به موفقیت مهمی رسیده است.

البته هر چیز عجیبی الزاماً به یک ترند ماندگار تبدیل نمی‌شود. بعضی مدل‌ها تنها برای مدتی کوتاه در شبکه‌های اجتماعی دیده می‌شوند و بعد از مدتی کاملاً کنار می‌روند. تفاوت میان یک «وایرال کوتاه‌مدت» و یک «ترند واقعی» در این است که آیا مردم بعد از فروکش کردن هیجان اولیه، همچنان حاضرند آن را بپوشند و خریداری کنند یا نه.

واقعیت این است که تعریف زیبایی در طول زمان تغییر می‌کند. چیزی که یک نسل آن را نامتناسب می‌داند، ممکن است برای نسل دیگری جذاب باشد. حتی بسیاری از مدل‌هایی که امروز عجیب به نظر می‌رسند، سال‌ها یا دهه‌ها بعد دوباره بازمی‌گردند و با شکل و معنای تازه‌ای مورد استقبال قرار می‌گیرند.

در نهایت، شاید راز ماندشن بعضی از «زشت‌ترین» ترندها همین باشد: آنها لزوماً زیباترین انتخاب موجود نیستند، اما آن‌قدر متفاوت‌اند که نمی‌توان به‌راحتی از کنارشان گذشت.

در دنیایی که هر روز میلیون‌ها تصویر برای جلب توجه مخاطب منتشر می‌شود، گاهی یک محصول معمولی دیده نمی‌شود؛ اما چیزی که همه را به تعجب وادارد، دقیقاً همان چیزی است که می‌تواند در مرکز توجه قرار بگیرد. شاید برای همین است که بعضی از ترندهای امروز، ابتدا با یک جمله شروع می‌شوند: «این دیگه چرا مد شده؟» و مدتی بعد همان چیزی که مردم به آن می‌خندیدند، در ویترین فروشگاه‌ها و استایل خیابانی دیده می‌شود.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده
شرکت تولیدی و بازرگانی خلق آفاق

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت تولیدی و بازرگانی خلق آفاق (سهامی خاص، شماره ثبت ۴۱۴۷۳، شناسه ملی ۱۴۰۱۰۵۰۳۴۵۷) دعوت می‌شود در مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت که ساعت ۰۹:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۸ شهریور ماه ۱۴۰۵ در محل سالن جلسات شرکت تولیدی و بازرگانی خلق آفاق به نشانی: کیلومتر ۵ آزادراه کرج-قزوین (جهاد دانشگاهی)، میدان علم‌وفناوری، خیابان فناوری ۵، طبقه همکف، پلاک ۵-۰ برگزار می‌گردد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه:

۱) تصمیم‌گیری در خصوص افزایش سرمایه شرکت.
۲) اصلاح مواد مربوطه اساسنامه.

مقتضی است سهامداران محترم (یا نمایندگان قانونی آنان) جهت حضور در جلسه، مدارک شناسایی معتبر و در صورت نمایندگی از هریک از سهامداران، وکالت‌نامه/معرفی‌نامه رسمی را همراه داشته باشند.

هیئت مدیره شرکت تولیدی و بازرگانی خلق آفاق